

Κυριακή μετά τα Φώτα (Εφεσ. δ' 7-13) (Μητροπολίτης Σερβίων & Κοζάνης Διονύσιος Ψαριανός)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Αγαπητοί Χριστιανοί,

Πάλι και σήμερα για τη μετάνοια θα πούμε. Και μακάρι πάντα για τη μετάνοια να λέγαμε, γιατί όλο το κήρυγμα του Χριστού και της Εκκλησίας του σ' ένα πράγμα και σε μία λέξη περιλαμβάνεται και συγκεφαλαιώνεται στη μετάνοια. Με τη μετάνοια ο Χριστός άρχισε το κήρυγμά του και με τη μετάνοια το τελείωσε. Για το πως τελείωσε μας λέγει το Ευαγγέλιο, πως μετά την Ανάσταση παράγγειλε στους Αποστόλους να κηρύξουνε μετάνοια στ' όνομά του σ' όλα τα έθνη. Για το πως άρχισε μας το είπε το Ευαγγέλιο σήμερα, μα ας το ξανακούσουμε στη δική μας απλή γλώσσα.

Εκείνο τον καιρό, όταν ακουσεν ο Ιησούς πως ο Ιωάννης παραδόθηκε, έφυγε και πήγε στη Γαλιλαία. Και αφίνοντας τη Ναζαρέτ, ήλθε και κατοίκησε στην

Καπερναούμ που ήταν κοντά στη θάλασσα, στα σύνορα που κατοικούσαν οι φυλές Ζαβουλών και Νεφθαλείμ, για ν' αληθέψη κείνο που είπε ο Θεός με το στόμα του προφήτη Ησαία. Η γη του Ζαβουλών και η γη του Νεφθαλείμ, στο δρόμο κατά τη θάλασσα περ' από τον Ιορδάνη, η Γαλιλαία που την κατοικούνε τα έθνη· ο λαός που κάθεται στο σκότος είδε μεγάλο φως και σε κείνους που κάθονται στη χώρα και στη σκιά του θανάτου φως φανερώθηκε γι' αυτούς. Από τότε άρχισε ο Ιησούς να κηρύττει και να λέγη· Μετανοείτε· γιατί πλησιάζει η βασιλεία των ουρανών.

Ο Ιησούς Χριστός, αγαπητοί μου αδελφοί, όταν παραδόθηκε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, παρουσιάσθηκε φανερά κι άρχισε το κήρυγμά του στο λαό. Με τα ίδια λόγια του Ιωάννη· «Μετανοείτε...» εκήρυξε ο Ιωάννης, «Μετανοείτε...» εκήρυξε κι ο Χριστός. Αυτό φανερώνει πρώτα πως το κήρυγμα του Χριστού στον κόσμο είναι συνέχεια στο κήρυγμα των Προφητών. Γιατί ο Ιησούς Χριστός δεν ήρθε επαναστατικά να κατάργηση το νόμο του Μωϋσή και το κήρυγμα των προφητών· δεν ήρθα, είπε ο ίδιος, να καταργήσω, μα να συμπληρώσω. Αυτό να το ακούνε κάμποσοι από μας, που θέλουνε να καταργήσουνε τα παληά και να διδάξουνε καινούργια· που πάνε να γκρεμίσουνε τον κόσμο, για να τον ξαναφτιάσουνε τάχατες από την αρχή. Να γκρεμίζης είναι πολύ εύκολο, μόνο να δούμε πως ξαναχτίζεις. Και να λες πως όλα τα παληά είναι για πέταμα, είναι κι αυτό ένας λόγος, μόνο να δούμε, όταν τα πετάξης, τι θα βάλης στη θέση τους.

Μα ας το αφήσουμε τώρα ετούτο το ζήτημα για άλλη φορά κι ας ξαναγυρίσουμε στο «Μετανοείτε...». Είπαμε λοιπόν πως κι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής κι ο Χριστός αρχίζουνε το κήρυγμά τους με την ίδια λέξη· κι αυτό φανερώνει πρώτα πως το κήρυγμα του Χριστού είναι συνέχεια στο κήρυγμα των Προφητών. Το «Μετανοείτε...» όμως αυτό φανερώνει ακόμη και κάτι άλλο κι αυτό πρέπει να το προσέξουμε πολύ. Γιατί αν δεν προσέξουμε κι αν δεν καταλάβουμε γιατί ο Πρόδρομος κι ο Χριστός αρχίζουν με το «Μετανοείτε...», τότε δεν θα καταλάβουμε τίποτα κι απ' όλο το Ευαγγέλιο. Είπαμε δα πως όλο το κήρυγμα του Ιησού Χριστού και της Εκκλησίας του, δηλαδή όλο το Ευαγγέλιο συμπεριλαμβάνεται και συγκεφαλαιώνεται στη μετάνοια.

Το πιο μεγάλο κακό, αγαπητοί μου αδελφοί, το πιο μεγάλο κακό είναι η αμετανοησία. Όλα τα κακά κι όλες οι αμαρτίες δεν είναι τόσο μεγάλες που να μην τις συχωρνάη ο Θεός. Μα είναι μία αμαρτία που μένει ασυχώρετη. Ο Χριστός είπε πως η αμαρτία αυτή είναι η βλασφημία «κατά του Αγίου Πνεύματος». Και οι Πατέρες της Εκκλησίας μας εξηγούνε πως η βλασφημία «κατά του Αγίου Πνεύματος» είναι η αμετανοησία. Η μετάνοια είναι ζωή και σωτηρία, η αμετανοησία είναι θάνατος και απώλεια. Όποιος δεν μετανοεί, δεν καταλαβαίνει το φταιξιμό του και την αμαρτία του, δε ζητάει το έλεος του Θεού, δεν έχει συχώρεση από το Θεό. Γιατί ο Θεός ελεά και συχωρνάει εκείνους που νιώθουνε τα φταιξίματά τους, που κλαίνε για τις αμαρτίες τους, που ζητούνε το θείο έλεος· μ' ένα λόγο εκείνους που μετανοούνε. Γιατί ετούτο είναι η μετάνοια· να λυπηθής, να κλάψης, να ζήτησης έλεος και συχώρεση για το φταιξιμό σου, να δώσης λόγο πως δεν θα ξανακάμης το ίδιο και να βάλης τα δυνατά σου να μην το ξανακάμης. Όλα ετούτα, χριστιανέ μου, είναι που σε κάνουνε καινούργιο ανθρώπο, όλα ετούτα είναι που σε ανεβάζουν, όλα ετούτα είναι η μετάνοια κι η μετάνοια είναι η πρόοδος σου κι η προκοπή σου, η ζωή σου κι η σωτηρία σου. Η αμετανοησία σε ρίχνει και σε κατεβάζει, σού θιλώνει το μυαλό και σε τυφλώνει κι ύστερα τα βλέπεις όλα θολά και τα καταλαβαίνεις όλα ανάποδα. Πολλοί θαρρούνε πως η μετάνοια είναι αδυναμία και πως η αμετανοησία είναι θέληση. Μακάρι να 'χουμε όλοι μας μια τέτοια αδυναμία, που μας ανεβάζει και να μας λείπη τέτοια θέληση, που μας καταστρέφει. Η αμετανοησία, χριστιανοί μου, είναι ξεροκεφαλιά, η μετάνοια είναι εξυπνάδα.

Αγαπητοί χριστιανοί,

Ο Ιησούς Χριστός ήρθε να μας κάμη καινούργιους ανθρώπους. Μα καινούργιο στον κόσμο δεν υπάρχει, παρεκτός απ' ο,τι είναι αληθινό κι αληθινό πάλι δεν είναι παρ' εκτός απ' ο,τι είναι φυσικό, σύμφωνο δηλαδή με τους νόμους που έβαλε ο Θεός στη δημιουργία του. Ο,τι είναι φυσικό, είναι αληθινό· ο,τι είναι αληθινό, είναι του

Θεού· κι ο,τι είναι του Θεού, είναι πάντα καινούργιο, είναι ζωή αιώνιος. Η μετάνοια είναι κι αυτή νόμος του Θεού, όρος του Ευαγγελίου. Ο Χριστός λοιπόν μας καλεί για να μας κάμη καινούργιους και μας βάζει όρο και νόμο τη μετάνοια. Ας μετανοούμε, χριστιανοί μου, για να προκόβουμε στο καλύτερο· για να 'χουμε ζωή, ζωή αιώνιο. Αμήν.